

OŚLEPIENIE (6) *sb n*

-fzl- (3), -fl- (2), -śl- (1).

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* oślepienie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ *G* oślepienia (3); -å (1), -(a) (2). ◇ *A* oślepieni(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. oślepić.

Uczynienie ślepym, ociemniałym, pozbawienie wzroku; eluscatio, occaecatio, oculorum privatio Cn (6) :

oślepienie czyje [w tym: pron poss (3), G sb i pron (2)] (5): O yakyegofz uefela był napelnyon fyneon zoślepyenya fwego PatKaz II 61v, 62 [2 r.]; LubPs aa marg; Zonę mu [Beli Wtóremu] dali [...] niewiaftę roftropną/ [...] która theż dowiedziawfzy fie przyczyny oślepienia mężą/ nád thymi kazála pomftę vczynić kthorzy byli thego przyczyną. BielKron 301v.

Wyrażenie: »oślepienie oka« (1): A chromotá wieczna ná ręce/ nodze y oślepienie oká/ także vćięćie nofá ma bydz płaconé/ iáko połowicá głowy wedle teráznieyfzýy Conftituciiéy. SarnStat 622.

Szereg: »oślepienie a ogłuszenie« (1): Oślepienie á ogłufzenye wfzytkich czo fie zá bálwánftwem márnym vdáią sfthawáyą fie im podobni. LubPs aa marg.

Cf OŚLEPIĆ

EW